

Opinió

LA COLUMNA

Montserrat Roig

21/12/11 02:00 - [IGNASI RIERA](#)

Avui té lloc, al venerable Ateneo de Madrid, un dels darrers actes de l'Any Maragall a la capital del Reino: conferència sobre la correspondència mantinguda entre Salamanca i Barcelona, ço és: entre Maragall i Unamuno, entre els anys 1900 i 1911. (Oportuníssim el llibre que va editar Edimar... l'any 1951, el de la vaga de tramvies!). L'exposició a la *Biblioteca Nacional*, a l'entorn de Maragall i la seva "paraula il·luminada", cal qualificar-la de digna i de pedagògica. Del catàleg, n'he comprat i regalat ben bé una dotzena, a amics que viuen a Madrid.

I ahir, al Centre Cultural Blanquerna, homenatge a Montserrat Roig, i tangencialment a Maria Aurèlia Capmany, escriptores catalanes que van morir ara fa vint anys. Amb intervencions magistrals de la professora Fanny Rubio i de la poeta, i assagista guardonada, Marta Pessarrodona. Les amigues Maria Aurèlia i Montserrat, així com el tan llegit, també en veu alta, don Joan són, per sort, figures vives, encara avui, a Madrid. Els col·legues d'aquesta ciutat em pregunten quants actes i homenatges i cicles i conferències i presentació de nous estudis han tingut lloc als països de parla catalana per tornar a recordar dues dones que, precisament, ens van ensenyar a recordar. I que van lluitar, sense ambigüitats, a favor de les dones, de la memòria, de l'escriptura com a eina per encunyar (i difondre) l'herència de tants instants viscuts –alguns de nit molt negra; d'altres d'heroïcitats que no ressenyaven els diaris–, a favor, en tot cas, d'aquest país, "una pàtria tan petita que la voldria completa".

¿Quants actes? Els he dit que no ho sé. Quan passi per la meua ciutat natal ho preguntaré a les instàncies oficials d'un govern que, per obligació estatuària, ha de considerar la cultura com a acció de govern prioritària. I els formularé un prec, amb segell d'urgència: que reeditin els textos, en castellà –la majoria, introbables–, de totes dues dones, l'obra i la vida de les quals és d'una qualitat humana i literària que relegaria a la cambra dels mals endreços figures sobredimensionades de la prosa catalana d'avui. Ara és l'hora... quan les relacions entre els partits majoritaris a Catalunya i a Espanya són les de nuvis enlluernats, i encara fidels.

Darrera actualització (Dimecres, 21 de desembre del 2011 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 21-12-2011 Pàgina 24

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 21-12-2011 Pàgina 25

Tweet 0

Recomendar

Altres articles de l'autor

10/04/2012 **Estat d'excepció**

28/03/2012 **TV3 i la CCRTV**

Més articles ...